

Af *Oluf Pedersen* til finansministeren.

Vil ministeren i tinget redegøre for administrationen af loven om grundstigningsskyld overfor landbrugsjord?

Oluf Pedersen: Der er i De jydsk Landboforeninger rejst protest mod loven om grundstigningsskyld, og vi har her i tinget fra ledelsen af De samvirkende danske Landboforeninger modtaget henvendelse med krav om ændring af loven.

Nu er en særlig grundstigningsskyldlov en vanskelig lov at administrere, fordi det er en begrænset lov, men det hævdes, at loven inddrager også de værdier, som den enkelte borger har skabt ved sit eget arbejde. Da dette jo er imod grundskyldstanken og heller ikke har været lovens mening — det fremgår af selve loven og også af de vurderingsregler, der findes i loven om beskatning af fast ejendom, som der henvises til i den ny lov —, vil jeg bede den højtærede finansminister om her i tinget at give en redegørelse for administrationen af loven om grundstigningsskyld overfor landbrugsjord.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Den redegørelse for administrationen, som det ærede medlem har bedt om, kan naturligvis ikke blive udførlig, for det tillader tiden jo ikke. Det er klart, at loven administreres efter sit indhold, men det er også klart, at det i mange tilfælde er vanskeligt at bedømme, om en sådan lov vil komme til at virke efter sine hensigter. Det var jo tanken med denne lov, at grundstigningsskylden ikke skulle falde på den stigning, der skyldtes den almindelige prisstigning i landet, og naturligvis heller ikke på den stigning, der skyldtes, at jorden, som det ærede medlem sagde, er blevet forbedret ved indehaverens arbejde, ved grundforbedring el. lign., men kun på den yderligere værdistigning, der kunne opstå som følge af beliggenhed, byernes vækst o. s. v. Sådan har det naturligvis også været i de fleste tilfælde, men det kan ikke nægtes, at der foruden de tilfælde, der er nævnt i landboforeningernes henvendelse, har været en del andre tilfælde med afgiftspligtig grundværdistigning.

Den henvendelse, landboforeningerne har sendt til landbrugsministeriet, er gået videre til finansministeriet, der på grundlag af den optagne undersøgelse i statens ligningsdi-

rektorat behandler sagen. Det er meningen, at materialet skal drøftes i ligningsrådet, og når jeg har modtaget ligningsrådets udtalelse, vil regeringen overveje, hvad der måtte være at gøre. Der kan jo være spørgsmål ikke blot om selve administrationen, men også om, hvorvidt de erfaringer, der her i en række tilfælde er gjort, måtte tilråde, at loven tages op til revision, således at den i højere grad kan komme til at virke efter den oprindelige hensigt.

Oluf Pedersen: Jeg vil takke den højtærede finansminister for svaret. Jeg er klar over de vanskeligheder, der kan være. Men i loven af 1933, som det forsåvidt drejer sig om, er der jo kun tale om grundstigningsskyld af beliggenhedsværdi; og hvis jord, der vurderes som landbrugsjord — ikke efter beliggenhed, men som hørende til en almindelig bondegård —, svarer grundstigningsskyld, tror jeg, det skyldes en fejl i administrationen og ikke en fejl i loven. Jeg er som sagt klar over vanskelighederne, og jeg er glad over, at man tager problemet op og bringer det frem i ligningsrådet, så administrationen kan få den vejledning, som måtte være tiltrængt. Jeg må måske tilføje, at de vanskeligheder, der er, har vi søgt at overveje i grundskyldskommissionen, der har stillet forslag om at indføre andre regler end dem, vi har i gældende lov, lige så vel som at selve loven om grundstigningsskyld foreslås ophævet, fordi det er derigennem, vanskelighederne opstår.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Det ærede medlem beskæftigede sig nu i sidste omgang særlig med det spørgsmål, om de virkninger, der har været tale om, ikke kunne skyldes fejl i administrationen. Det kan naturligvis ikke nægtes, at sådanne fejl kan være begået. Der kan f. eks. være tale om, at en ejendom er sat for højt ved 10. almindelige vurdering. Her gælder jo de almindelige regler om klage; eventuelt kan der blive tale om omvurdering. Det kunne også se ud til, at man i nogle tilfælde ikke har fulgt de gældende regler om, at hvis der foreligger grundforbedring, har de pågældende ret til at forlange, at der foretages et fradrag for denne grundforbedring; inden grundværdien bliver fastsat. Det er vistnok i nogle tilfælde ikke sket. De pågældende har ikke været klar over det, og her må der naturligvis klages. Og der er